

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skribenten Nik. Fred. Sev. Grundtvigs Literaire Testamente

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 25. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1827_455-txt-shoot-idm756/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Efoven og Tugten, saa det var Intet Haab om Fors
mpelse og om Forsættelse af Folke-Lider i Landet,
derfor: Heenen ei kunde staaes saaledes efter Folke
Tungen, at Skrift dog for de Lidligste blev som et
sammeende Maale af den ganske Folke-Land, til hvis
Særheder man vel maatte værne sig for Indholdens
Skuld, og var det Daarskab at jeg slog mig fra
Verden, fra min egenlige Høse-Verden, for, om muel
ligt, at giøre en god Begyndelse paa den store Rigt
ligheds: Gierning, som de Bog-Lærde ei mindre af
Egen: Kærlighed end af Omhu for Folket og Stæ
ten, maatte inderlig ønske, kunde lykkes langt over
Forventning! Det der Daarskab, da maa det dog
vel kun have været: saa, fordi jeg berod maaskee
voode: meer end jeg kunde, tilfattede: meer end jeg havde,
thi har man af mageløs Blindhed kaldt min Kroni
ke-Stil for plump og dondeagtig, og erklæret det for
dens Hoved: Feil, saa maa dog formodentlig Arbeidet
være lykkelig langt bedre, end man i det nitende
Aarhundrede kunde ventet, thi at skrive nogenlunde
piterende og flydende, for de Læsere, som have Udvi
ling og Sprog: Dannelse tilfælleds med os, det er dog
nuomfundet vel Intet Hæderie, og kunde Menige
Mand været dermed tjent, fristedes jeg dog vel neppe
meer end andre Skribenter til at lære Dansk i Kroer
og i Borgestuer! Deri seilede jeg da sikkerlig ikke, at jeg fandt
en Brev: nødvendig: over: Maen, som en Thor: maaskee

kan gennemvade, men alle Saa: Folk: Druke: i en
Brev, hvor: Tunge og Ven, hvor: Folket og de Bogs
Lærde kan mødes, lære at forstaae og agte hinanden,
at jeg fandt en saadan: Brev: nødvendig:, og lagde
driftig: Haand: paa: Brevet, og det: velbekendte
lige: med: den: gammeldags: Brev: og det: velbekendte
Bibel: Sprog, trængde: mindst: dertil, trængde: kun
dertil, forsaavidt vi fattede: nogen: Hens: paa: det: aande
lige: Borger: Samfund: med: Andre: end: vore: Troes:
Forbante: og: Kirke: Gængere, paa: aandsdoftende
Brevet: Virkning: selv: med: Andre: i: Norden: end: vore
Med: Borgere! Jeg: seilede: ikke: heri, og de: Bog: lærde: Noddy:
delighed: for: Folke: Bogerne: vil, hvis: den: værde:
havne: sig: grundt: netop: paa: det: Parti: som: var:
mig: mest: imod: thi: er: det: ikke: en: folkelig: Sag: at
mit: Publikums: Brev: og: mit: Brev: Publikum: vil,
inden: de: ved: det, vinde: en: Styrke: i: Nordens: Old:
Kronike: og: i: Modersmaalet, som: giver: Folket: i: deres:
Haand, medens: de: Sprog: lærde: fupse: og: heles!:
Hvem: kan: afvende: det, naar: de: selv: ikke: vil, hvem:
Faren: truer, naar: de: der: vil: agtes: af: Folket: og:
virke: aandelig: paa: dem, ei: vil: lære: at: respectere:
Folke: Landen: og: Modersmaalet, ligesaa: vel: i: Madmels:
Køsten, og: paa: Maargarns: Tungen, som: hvor: de:
sige: Floiel: og: Silke, ei: lære: at: forstaae, at: Bogs:
Sproget: i: sin: Udvi: ling, som: jeg: dog: vel: ikke: har
stæbt: at: hemme, er: paa: vilde: Veie, og: strider: kun:

